

4) בן זומא אומר מצינו פסוק כולל יותר והוא שמע ישראל וגו'.

בן ננס אומר מצינו פסוק כולל יותר והוא ואהבת לרעך כמוך.

5) שמעון בן פזי אומר מצינו פסוק כולל יותר והוא את הכבש האחד תעשה בבוקר וגו'.

6) עמד ר' פלוני על רגליו ואמר הלכה כבן פזי דכתיב ככל אשר אני מראה אותך את תבנית המשכן וגו'.

7) ופיי מדרש זה כי מ"ד שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד כלל גדול, ר"ל פסוק שמע ישראל על יד מצוה זאת הוא הדבוק בו ית' לגמרי ובפרט בתיבת אחד וכמו שהתבאר למעלה בנתיב התפלה ע"ש, וכמו שכתוב אחר זה ואהבת את ה' אלהיך בכל לבבך ובודאי האהבה הוא הדבוק בו יתבי' לגמרי כדכתיב לאהבה את ה' אלהיך ולדבקה בו.

8) ולכך שמע ישראל הוא כלל גדול בתורה ושאר המצוות אינם רק פירוש באיזה ענין יהיה לאדם הדביקות הגמור, וזה כאשר הוא שומר התורה וכל המצוות הם הכנה אל הדבוק הזה, ובמצוות שמע ישראל הוא עצם הדבוק הזה.

2. רמב"ם יד החזקה - הלכות יסודי התורה פרק א

(ז) אלוה זה אחד הוא ואינו שנים ולא יתר על שנים אלא אחד שאין כיתודו אחד מן האחדים הנמצאים בעולם לא אחד כמין שהוא כולל אחדים הרבה ולא אחד כגוף שהוא נחלק למחלקות ולקצוות אלא יחוד שאין יחוד אחר כמותו בעולם.

3. ע"ר א נא

אחד, ואין יחיד כיתודו. האחד המצויר אצלנו הוא בהכרח איזה נושא, המאחד בתוכו הרבה ענינים, חלקי גוף או סגולות נפשיות או מושגים רוחניים, שונים ומפורדים זה מזה מצד עצמם, א"כ אין האחד המצויר שלנו אותו הנושא שיש לו יחש לשם אחד, שאנו ממליצים אותו כלפי מעלה. אמנם בתאר יחיד כבר אנחנו רוצים לומר השליה של כל מה שיש בו משום רבויים, שהרי אם רבויים יש כאן אין כאן יחידיות. אבל באמת אין בכחותינו השכליים שום הכשר לצייר לנו יחידות אמתית, שתוף יחש דמיוני וערך יש לכל ציור ולכל תאר, שאנחנו מסגלים אותו לנו בתור ענין ציורי. עכ"פ התיאור של יחיד הוא יותר שולל בערכו את הרבוי מהתואר של אחד.

4. ספר הכוזרי - מאמר שני אות א - ל

ואשר לתארים השוללים כמו חי ואחד וראשון ואחרון לא תאר בהם האלוה כי אם למען ישולל ממנו הפכס ... וכן אין אנו אומרים על האלוה אחד כי אם למען שלל ממנו את הרבוי לא למען ניחס לו את האחדות במובן שיש לשם אחדות אצלנו כי האחד אצלנו הוא דבר המרכב חלקים דומים. כאמרו עצם אחת שריר אחד גוש מים אחד וגוש אויר אחד. וכן אתה אומר בנוגע לזמן על דרך הדמיוני לגוף המתבר מחלקים יום אחד ושנה אחת. אולם העצם האלוהי מרומם מעל כל חבור ופרוד הרי שאין אנו אומרים אחד על האלוה כי אם כדי לשלל ממנו את הרבו.

5. ספר מורה נבוכים - חלק א פרק נז

... הפשוט באמת, אשר לא תשיגהו הרכבה כלל - כמו שהוא מן השקר עליו מקרה הריבוי, כן הוא מן השקר עליו מקרה האחדות - רצוני לומר: כי אין האחדות ענין נוסף על עצמו, אבל הוא אחד - לא באחדות:

א. אה"ק ב תג

בשביל כך האחדות האלהית, בתאר אחדותה, היא מתעלה על ציור האחדות הרגילה, והיא באמת מתעלה על האחדות באותה המדה שהיא מתעלה על הריבוי, ואותו העושר של הריבוי לעולם נמצא בקרבה בצורה יותר מבהיקה באין סוף... וקמים קנאים ואומרים על חכמת אמת זאת, המחיה את כל נשמה יפה: "ילידת חוץ היא, דמיון של מיתולוגיה יש כאן", ואינם יודעים תבענים הללו, שכל ניצוץ אור חום וחיים לקוח ושואב הוא מיסוד של קודש האחדות. ולהבין את האחדות, להרגישה בכל עשרה, את האחדות ואת מקורה, את גילוי ההויה שלה, ואת עזוזה, הננו נקראים לדבר במושגי האחדות על פי הופעת הריבוי. והריבוי האחדותי זהו הריבוי העשירי שבעשירי, הריבוי של אחד של לפני אחד, כלומר השלמות של הריבוי בהוד תפארת האחדות האלהית.

ב. רש"י על בראשית פרק כ פסוק יג

(יג) ויהי כאשר התעו אותי אלוהים וגו' כשהוציאני הקב"ה מבית אבי להיות משוטט ונד ממקום למקום וידעתי שאעבור במקום רשעים ואומר לה זה חסדך וגו':

כאשר התעו - לשון רבים ואל תתמה כי בהרבה מקומות לשון אלהות ולשון מרות קרוי לשון רבים. אשר הלכו אלהים. אלהים חיים. אלהים קדושים. וכל לשון אלהים לשון רבים. וכן ויקח אדוני יוסף. אדוני האדונים. אדוני הארץ. וכן בעליו יומת. והועד בבעליו.

6. פסחים כב, ב

כדתניא שמעון העמסוני ואמרי לה נחמיה העמסוני היה דורש כל אתים שבתורה כיון שהגיע לאת ה' אלהיך תירא פירש אמרו לו תלמידי רבי כל אתים שדרשת מה תהא עליהן אמר להם כשם שקבלתי שכר על הדרישה כך אני מקבל שכר על הפרישה עד שבא רבי עקיבא ודרש את ה' אלהיך תירא לרבות תלמידי חכמים.

7. ספר גבורות השם - פרק ה

אמנם עיקר הפירוש כמו שאמרנו, כי ראוי בפרט שיהיו ההפכים יוצאים זה מזה כמו שאמרנו, בעבור היחוס וההצטרפות שיש להם ביחד, ששני הפכים משלימים להיות הכל בלי חסרון, שהרי יש כאן דבר והפכו ואין עוד דבר חסר, וזהו ענין האחדות שאין לענין האחדות רק שהוא הכל ואין חוץ ממנו.

8. ספר גבורות השם - פרק ה

אמנם עיקר הפירוש כמו שאמרנו, כי ראוי בפרט שיהיו ההפכים יוצאים זה מזה כמו שאמרנו, בעבור היחוס וההצטרפות שיש להם ביחד, ששני הפכים משלימים להיות הכל בלי חסרון, שהרי יש כאן דבר והפכו ואין עוד דבר חסר, וזהו ענין האחדות שאין לענין האחדות רק שהוא הכל ואין חוץ ממנו.

9. ספר נצח ישראל - פרק ג

שהיו אומרים כי ההתחלה אי אפשר שתהיה אחת, שאם היה ההתחלה אחת איך יבוא מזה רבוי בעולם. וכבר הסכימו על זה איזה חוקרים בחכמתם כי מן דבר שהוא אחד, לא יבוא רק אחד. כי הרבוי, אשר יש בו דברים מחולקים, איך יושפע זה, מדבר שהוא אחד, דברים שהם מתחלפים. כמו שאי אפשר שיושפע מן האש דבר שהוא חלופו, רק האש פועל חמימות, והמים פועלים קרירות, ולא תמצא שיהיה דבר אחד פועל שני דברים מתחלפים, כך אי אפשר שיבואו דברים מתחלפים מן אשר הוא אחד: